

36 609

Wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met een aantal technische wijzigingen (Wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024)

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Inhoudsopgave

I.	ALGEMEEN	1
1.	Inleiding	1
2.	Doeltreffendheid, doelmatigheid en evaluatie	6
3.	Budgettaire aspecten	6
4.	Doenvermogen	6
5.	Gevolgen voor burgers en het bedrijfsleven	6
6.	Uitvoeringsgevolgen Belastingdienst	6
7.	Advies en consultatie	7
II.	ARTIKELSGWIJZE TOELICHTING	7

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

De Wet minimumbelasting 2024 (WMB 2024) is per 31 december 2023 in werking getreden. Met deze wet is een minimumbelasting ingevoerd om te bewerkstelligen dat multinationale en binnenlandse groepen met een omzet van € 750 miljoen of meer ten minste effectief 15% aan belasting over hun winst betalen. Deze wet strekt tot implementatie van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing.¹ Deze richtlijn is gebaseerd op de modelregels van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) zoals aangenomen door het Inclusive Framework on BEPS (IF) op 14 december 2021² en komt daarmee in hoofdzaak overeen. Na publicatie van deze modelregels heeft

¹ Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022, tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie, PbEU 2022, L 328/1.
² OECD (2021), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*: Inclusive Framework on BEPS, OECD Publishing, Paris.

het IF in februari 2023³, juli 2023⁴, december 2023⁵ en juni 2024⁶ administratieve richtsnoeren gepubliceerd.⁷

De OESO-regels over de minimumbelasting, in de vorm van de OESO-modelregels, commentaar of de nadere regelgeving in de vorm van administratieve richtsnoeren, werken niet direct door in de Nederlandse rechtsorde. Het IF noch de OESO kunnen bindende wetgeving vaststellen. Om de consistente toepassing van de OESO-modelregels over de minimumbelasting te bevorderen en om discrepanties met de toepassing van de regels ten aanzien van andere staten te voorkomen, acht het kabinet het van belang om de administratieve richtsnoeren – indien nodig – ook in de Nederlandse regelgeving op te nemen. Het kabinet zal de nadere regelgeving vanuit de OESO, waaronder de administratieve richtsnoeren, telkens beoordelen en aan de hand daarvan – van geval tot geval – bepalen of de wetteksten en de toelichting van de WMB 2024 aanpassing behoeven.⁸ Dit geldt ook voor toekomstige administratieve richtsnoeren die door het IF zullen worden gepubliceerd. In sommige gevallen bevatten de administratieve richtsnoeren verduidelijkingen die louter zien op de uitleg van maatregelen die al zijn opgenomen in de WMB 2024. Voor dergelijke verduidelijkingen geldt dat dit geen aanleiding geeft om de WMB 2024 aan te passen of aan te vullen. In dit kader is van belang dat in de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing is voorgeschreven dat de OESO-modelregels⁹ en de toelichtingen en voorbeelden in het OESO-commentaar bij de OESO-modelregels¹⁰ als bron van illustratie en uitleg bij de implementatie van de richtlijnteksten dienen te worden gebruikt.¹¹ De wetteksten en de artikelsgewijze toelichting zoals opgenomen in de WMB 2024 zijn daarom mede gebaseerd op de OESO-modelregels en het commentaar daarop. Het OESO-commentaar kan daarom dienen als interpretatiebron indien de wetteksten aansluit bij de OESO-modelregels.

Verschillende onderdelen van de administratieve richtsnoeren zijn, al dan niet bij nota van wijziging van 18 oktober 2023¹², wettelijk verankerd. In dit wetsvoorstel worden de resterende onderwerpen uit de administratieve richtsnoeren van februari en juli 2023 en enkele onderdelen uit de administratieve richtsnoeren van december 2023, waarvoor een wettelijke

³ OECD (2023), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*, OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, OECD, Paris.

⁴ OECD (2023), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*, July 2023, OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, OECD, Paris.

⁵ OECD (2023), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*, December 2023, OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, OECD, Paris.

⁶ OECD (2024), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*, June 2024, OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, OECD, Paris.

⁷ De administratieve richtsnoeren tot en met december 2023 zijn inmiddels opgenomen als geconsolideerd commentaar op de OESOmodelregels, zie: OECD (2024), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Consolidated Commentary to the Global Anti-Base*

Erosion Model Rules (2023): Inclusive Framework on BEPS, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, OECD Publishing, Paris.

⁸ Kamerstukken II 2023/24, 36 369, nr. 6. blz. 18/19.

⁹ OECD (2021), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*: Inclusive Framework on BEPS, OECD Publishing, Paris.

¹⁰ OECD (2022), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*, First Edition: Inclusive Framework on BEPS, OECD Publishing, Paris.

¹¹ Punt 24 van de considerans van EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Zie verder ook de verklaringen van de Ecofin Raad en de EC, die zijn besproken tijdens de Ecofinraad van 9 november 2023: <https://www.consilium.europa.eu/media/67850/st14732-re01en23.pdf>.

¹² Kamerstukken II 2023/24, 36 369, nr. 7.

grondslag nodig is, opgenomen in de WMB 2024. Daarnaast worden enkele technische wijzigingen voorgesteld. De overige onderdelen uit de administratieve richtsnoeren van december 2023 en juni 2024 zullen nog worden beoordeeld.

Kwalificerend belang

Bij nota van wijziging van 18 oktober 2023¹³ is de definitie voor het begrip «kwalificerend belang» aangepast zodat dit begrip voldoet aan de administratieve richtsnoeren van februari 2023. In de administratieve richtsnoeren van juli 2023 is dit begrip nader aangepast. Met de voorgestelde maatregelen worden deze laatste aanpassingen doorgevoerd.

Kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden

Belastingtegoeden (zogenoemde tax credits) hebben invloed op de berekening van het effectieve belastingtarief. Het effect op deze berekening is afhankelijk van de vraag of het belastinggoed als kwalificerend inkomen wordt aangemerkt of in mindering komt op de betrokken belastingen. In de (oorspronkelijke) OESO-modelregels is bepaald dat kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden als kwalificerend inkomen kunnen worden aangemerkt omdat zij vergelijkbaar zijn met (overheid)subsidies. De OESO-modelregels gaan niet in op (kwalificerende) verhandelbare belastingtegoeden. In de administratieve richtsnoeren van juli 2023 zijn kaders opgenomen voor de behandeling van belastingtegoeden in den brede. In deze administratieve richtsnoeren worden kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden, net als kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden, in aanmerking genomen bij het kwalificerende inkomen. Dat betekent dat zowel kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden als kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden, een geringer neerwaarts effect hebben op het effectieve belastingtarief van de betreffende groepsentiteit in een staat en derhalve minder snel of in geringere mate leiden tot bijheffing in tegenstelling tot een niet-kwalificerend belastinggoed. De fiscale behandeling van kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden is thans niet opgenomen in de WMB 2024. Met de voorgestelde maatregel wordt het kader voor dergelijke belastingtegoeden ook onder de reikwijdte van de WMB 2024 gebracht.

Valutaconversie

In de administratieve richtsnoeren van juli 2023 heeft de OESO regels gepubliceerd die zien op het omrekenen van bedragen naar een andere valuta voor de toepassing van verschillende Pijler 2-maatregelen. In de WMB 2024 zijn op dit moment geen regels opgenomen om valuta om te rekenen. Met de voorgestelde maatregel worden de door de OESO gepubliceerde omrekenregels opgenomen in de WMB 2024.

Binnenlandse bijheffing

De OESO heeft in de administratieve richtsnoeren van juli 2023 enkele aanvullende regels gepubliceerd die zien op de vereisten waaraan een kwalificerende binnenlandse bijheffing moet voldoen alsmede de vereisten waaraan een kwalificerende binnenlandse bijheffing moet voldoen voor de toepassing van de kwalificerende binnenlandse bijheffing veilighavenregel. De desbetreffende onderdelen van die richtsnoeren zijn reeds door middel van de nota van wijziging van 18 oktober 2023

¹³ Kamerstukken II 2023/24. 36 369, nr. 7.

opgenomen in de WMB 2024.¹⁴ Naar aanleiding van vragen uit de praktijk wordt voorgesteld om te voorzien een nadere invulling om de kwalificerende binnenlandse bijheffing en de kwalificerende binnenlandse bijheffing veilighavenregel in lijn te brengen met de desbetreffende onderdelen van genoemde richtsnoeren.

Voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave

In de administratieve richtsnoeren van februari 2023 heeft de OESO regels gepubliceerd voor de berekening van het effectieve belastingtarief en de bijheffing voor situaties waarin het bijheffingspercentage hoger is dan het minimumbelastingtarief. Voor die situaties wordt geregeld dat de negatieve som van de gecorrigeerde betrokken belastingen niet in aanmerking worden genomen over dat verslagjaar, maar wordt doorgeschoven als een voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave. Met de voorgestelde maatregel worden in dit kader de door de OESO gepubliceerde regels ten aanzien van het in aanmerking nemen van een voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave opgenomen in de WMB 2024.

Het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid

Het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid is het bedrag dat in mindering komt op het netto kwalificerende inkomen over het verslagjaar in een staat voor het berekenen van de overwinst (de grondslag). Dit uitgesloten inkomen wordt bepaald aan de hand van de werknemerslasten en de materiële activa. In de administratieve richtsnoeren van juli 2023 zijn aanvullende regels gegeven voor het bepalen van het bedrag van het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid. Met de voorgestelde wijzigingen wordt aangesloten bij deze administratieve richtsnoeren.

De tijdelijke Country-by-Country Reporting-veilighavenregel

In de administratieve richtsnoeren van december 2023 heeft de OESO een nadere invulling gegeven aan, en aanvullende regels gepubliceerd die zien op de tijdelijke Country-by-Country Reporting-veilighavenregel. De aanvullende regels introduceren twee nieuwe maatregelen. Allereerst wordt aan multinationale groepen en binnenlandse groepen die geen kwalificerend landenrapport opstellen, de mogelijkheid geboden om een beroep te doen op de tijdelijke Countryby-Country Reporting-veilighavenregel.

Daarnaast worden maatregelen geïntroduceerd die zien op hybride regelingen. Op grond van de tijdelijke kwalificerendlandenrapportveilighavenregel kunnen groepen verschillende informatiebronnen gebruiken om aan te tonen dat zij kwalificeren voor deze veilighavenregel. Er is gebleken dat er mogelijkheden bestaan om kwalificatieverschillen tussen fiscale regelgeving en de financiële verslaggeving te gebruiken om in aanmerking te komen voor de toepassing van de tijdelijke kwalificerendlandenrapportveilighavenregel. Door middel van deze kwalificatieverschillen worden inkomen, kosten, verliezen of belastingen op een inconsistente wijze of dubbel in aanmerking genomen, waardoor een of meer groepsentiteiten kwalificeren voor de toepassing van de tijdelijke kwalificerendlandenrapportveilighavenregel, terwijl mogelijke bijheffing wordt vermeden. Binnen het IF is overeengekomen om dergelijke structureren tegen te gaan door middel van een set aan regels die deze kwalificatieverschillen neutraliseren.

¹⁴ Kamerstukken II 2023/24, 36 369, nr. 7.

Met de voorgestelde maatregel worden deze aanvullende regels opgenomen in de WMB 2024.

Formeelrechtelijke aspecten

De OESO heeft in de administratieve richtsnoeren van december 2023 aanvullende regels gepubliceerd omtrent de formeelrechtelijk aspecten.¹⁵ Als gevolg van de werking van de termijnen voor het indienen van de bijheffing-informatieaangifte en de kennisgeving¹⁶ zou een (kort) boekjaar dat eindigt vóór 31 maart 2025 ertoe kunnen leiden dat zowel de groepsentiteit als nationale belastingdiensten te maken kunnen krijgen met het versneld opstellen, indienen en verwerken van voornoemde documenten. Deze versnelling sluit niet aan bij de implementatietermijn die nationale belastingdiensten nodig hebben voor het opzetten van hun systemen om de bijheffing-informatieaangifte en de kennisgeving te kunnen verwerken. Om voornoemde reden heeft de OESO de administratieve richtsnoeren gepubliceerd die erin voorzien dat de indieningsdatum voor de bijheffing-informatieaangifte en de kennisgeving in dergelijke gevallen niet eindigt vóór 30 juni 2026. Met de voorgestelde maatregel worden deze administratieve richtsnoeren opgenomen in de WMB 2024. Voorts wordt voorgesteld de aangiftetermijn,¹⁷ de betalingstermijn¹⁸ en andere formeelrechtelijke termijnen te verlengen voor deze situaties. Dit sluit aan bij het reeds van toepassing zijnde formeelrechtelijke systeem bij de WMB 2024, waarbij de formeelrechtelijke termijnen gekoppeld zijn aan de indieningstermijn van de bijheffing-informatieaangifte.

Het kabinet streeft ernaar om de administratieve richtsnoeren van het IF zo snel mogelijk om te zetten in regelgeving. De administratieve richtsnoeren van juli en december 2023 zijn echter gepubliceerd nadat het wetsvoorstel WMB 2024 op 30 mei 2023 naar de Tweede Kamer is verstuurd. Dit wetsvoorstel is vervolgens bij nota van wijziging van 18 oktober 2023 aangevuld.¹⁹ Gelet op publicatiedatum van de administratieve richtsnoeren en het parlementaire traject van het wetsvoorstel is het niet mogelijk gebleken om alle door het IF gepubliceerde richtsnoeren om te zetten voordat de WMB 2024 met ingang van 31 december 2023 in werking is getreden. Omdat de in dit wetsvoorstel voorgestelde inhoudelijke wijzigingen van de WMB 2024 volgen uit de administratieve richtsnoeren die in 2023 zijn gepubliceerd, heeft het kabinet besloten om aan deze wijzigingen zoveel mogelijk terugwerkende kracht te verlenen tot en met 31 december 2023 en ze toepassing te laten vinden met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023. Hiermee wordt voorkomen dat er mismatches kunnen ontstaan met de toepassing van de regels ten aanzien van andere staten, wat tot onzekerheid en mogelijk dubbele belasting en dubbele niet-belasting tot gevolg kan hebben. Het kabinet acht deze terugwerkende kracht gerechtvaardigd, voor zover deze wijzigingen niet bezwaarlijk zijn voor belastingplichtigen. Dit geldt in beginsel voor alle wijzigingen, behalve voor de volgende vier maatregelen:

1. De maatregel die ziet op de berekening van het bedrag aan binnenlandse bijheffing indien de financiële verslaggeving van alle in Nederland gevestigde groepsentiteiten niet is opgesteld op basis van dezelfde lokale financiële verslaggevingsstandaard.

¹⁵ Administratieve richtsnoeren van december 2023, hoofdstuk 5.

¹⁶ Artikel 13.1, zevende lid, WMB 2024 en artikel 14.3, derde lid, WMB 2024.

¹⁷ Artikel 11.1, tweede lid, WMB 2024.

¹⁸ Artikel 11.1, derde lid, WMB 2024.

¹⁹ Kamerstukken II 2023/24, 36 369, nr. 7.

2. De maatregel die ziet op het onder omstandigheden in aanmerking nemen van een voortgewentelde bovenmatige negatieve belasting-uitgave.
3. De maatregel die ziet op de toerekening van in aanmerking komende loonkosten en in aanmerking komende materiële activa voor toepassing van het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid, indien sprake is van een uiteindelijk kemoederentiteit onderworpen aan een aftrekbaard dividendstelsel.
4. De regeling die betrekking heeft op hybride regelingen.

Deze vier maatregelen treden in werking met ingang van 31 december 2024, en vinden voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2024. De WMB 2024 sluit namelijk aan bij verslagjaren die aanvangen per 31 december.

2. Doeltreffendheid, doelmatigheid en evaluatie

De maatregelen uit dit wetsvoorstel zien op aanpassingen volgend uit de administratieve richtsnoeren van de OESO alsmede enkele technische wijzigingen. Deze aanpassingen zijn doeltreffend en doelmatig omdat deze aanpassingen verduidelijking aan de praktijk geven in de toepassing van de WMB 2024. Daarom is ook geen evaluatie voorzien.

3. Budgettaire aspecten

De voorgestelde wijzigingen in de WMB 2024 hebben geen budgettair effect.

4. Doenvermogen

De WMB 2024 is van toepassing op groepsentiteiten (veelal vennootschappen) van zowel multinationale groepen als binnenlandse groepen, met een jaaromzet van ten minste € 750 miljoen. Met de invoering van de veiligheidsregels hebben groepen minder administratieve lasten. In de kern komen deze regels erop neer dat een multinationale groep of binnenlandse groep ervoor kan kiezen om in plaats van een gedetailleerde Pijler 2-berekening, een vereenvoudigde berekening te hanteren waarbij wordt aangesloten bij bestaande gegevens. Gelet op het voorgaande acht het kabinet dat deze doelgroep over afdoende doenvermogen beschikt om de voorgestelde wijzigingen uit voeren.

5. Gevolgen voor burgers en het bedrijfsleven

De maatregelen uit dit wetsvoorstel zijn voorgelegd aan het adviescollege toetsing regeldruk (ATR). Wanneer het college van het ATR geen op- of aanmerkingen heeft bij de regeldrukschatting of het voorstel beperkte gevolgen heeft voor de regeldruk kunnen maatregelen niet voor advies worden geselecteerd. De ATR heeft dit wetsvoorstel niet geselecteerd voor een formeel advies.

6. Uitvoeringsgevolgen Belastingdienst

De uitvoeringsgevolgen van de voorgestelde aanpassingen in de WMB 2024 zijn door de Belastingdienst vastgesteld aan de hand van een uitvoeringstoets²⁰. Hieruit volgt dat de impact van deze maatregel beperkt is en het risico op procesverstoringen klein is. De maatregel is derhalve uitvoerbaar.

²⁰ Tevens ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer

7. Advies en consultatie

Gelet op de timing van het publiceren van de verschillende administratieve richtsnoeren, de complexiteit die samenhangt met de materie en het streven van het kabinet om de Pijler 2-regels zo snel en volledig mogelijk in regelgeving om te zetten, heeft het kabinet alle beschikbare tijd benut om kwalitatieve wetgeving op te stellen. Het is niet mogelijk gebleken om binnen dit krappe tijdspad een internetconsultatie te realiseren. Bovendien is er beperkte beleidsvrijheid om af te wijken van de internationaal afgesproken toepassing van de Pijler 2-regels vanwege een internationaal consistente toepassing van deze regels. Daarbij acht het kabinet ook van belang dat de wijzigingen verduidelijking geven aan de praktijk in de toepassing van de WMB 2024 en daarmee zeer wenselijk zijn.

II. ARTIKELSGWIJZE TOELICHTING

Artikel I, onderdeel A (artikel 1.2 van de Wet minimumbelasting 2024)

Een investering in een doorkijkentiteit kan verschillend worden behandeld, afhankelijk van de toegepaste verslaggevingsstandaard. Op grond van algemeen aanvaarde beginselen voor de jaarverslaggeving in de Verenigde Staten («Generally Accepted Accounting Principles» ook wel «US GAAP» genoemd) wordt een dergelijke investering als een belang aangemerkt. Echter, op grond van International Financial Reporting Standards (IFRS) kan een dergelijke investering als een lening worden aangemerkt. Met de voorgestelde wijziging van de begripsomschrijving van het begrip «kwalificerend belang» wordt bewerkstelligd dat investeerders ter zake van hun investering gelijk wordt behandeld, ongeacht de toegepaste verslaggevingsstandaard.

Op grond van artikel 6.5 WMB 2024 worden, voor het bepalen van het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit, kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden aangemerkt als inkomen en worden niet-kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden niet aangemerkt als inkomen. In artikel 1.2, eerste lid, WMB 2024 is gedefinieerd wat wordt verstaan onder het begrip «kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed». Het gaat dan – kort gezegd – om restitueerbare belastingtegoeden die binnen vier jaar na de datum waarop het recht van een groepsentiteit op dat tegoed is ontstaan, betaald moeten worden aan die groepsentiteit in de vorm van geld of een kasequivalent. In de administratieve richtsnoeren van juli 2023²¹ zijn regels opgenomen waarin wordt bepaald dat zogenoemde kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden eveneens in aanmerking worden genomen bij het bepalen van het kwalificerende inkomen of verlies van een groepsentiteit. Met het oog op die codificatie van die regels uit die administratieve richtsnoeren, wordt voorgesteld in artikel 1.2, eerste lid, WMB 2024 een definitie op te nemen van dergelijke belastingtegoeden.

Op grond van de voorgestelde definitie wordt onder een kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed verstaan een belastingtegoed dat door de gerechtigde tot dat tegoed in de staat van toekenning in mindering kan worden gebracht op een betrokken belasting en dat voldoet aan het verhandelbaarheids- en prijsvereiste. Deze gerechtigde kan zowel degene zijn wiens activiteiten ten grondslag liggen aan het tegoed als degene die dat tegoed van deze gerechtigde aanschafte en daarmee zelf gerechtigde wordt.

²¹ OECD (2023), Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), July 2023, OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, OECD, Paris.

Aan het verhandelbaarheidsvereiste is voldaan indien het belastingtegoed overdraagbaar is binnen een markt aan een niet-gelieerde partij in het verslagjaar waarin aan de voorwaarden voor toepassing van dat tegoed is voldaan (oorsprongsjaar) of binnen vijftien maanden na het eind van het oorsprongsjaar. Indien het belastingtegoed is aangeschaft, is aan het verhandelbaarheidsvereiste voldaan indien het tegoed overdraagbaar is in het verslagjaar waarin het tegoed is aangeschaft. De gelieerdheid tussen partijen wordt getoetst aan de hand van de feiten en omstandigheden van het geval. Van gelieerdheid is in ieder geval sprake indien één van beide partijen controle kan uitoefenen over de andere partij of beide partijen onder controle staan van een andere partij. Met «binnen een markt» wordt bedoeld dat het niet voldoende is dat het belastingtegoed verhandelbaar is, maar dat er daadwerkelijk een markt dient te bestaan waarbinnen dergelijke tegoeden worden verhandeld.

Aan het prijsvereiste is voldaan indien het tegoed verhandelbaar is voor een prijs die ten minste gelijk is aan 80% van de netto contante waarde van het belastingtegoed. Daarbij wordt de netto contante waarde bepaald op basis van het rendement tot de vervaldag op een schuldinstrument dat is uitgegeven door de overheid die het belastingtegoed heeft uitgegeven met een gelijke of vergelijkbare looptijd van maximaal vijf jaar, in het oorsprongsjaar of, indien het tegoed is aangeschaft, in het jaar van aanschaf.

Daarnaast wordt voorgesteld een definitie op te nemen voor een niet-kwalificerend verhandelbare belastingtegoed. Het gaat dan bijvoorbeeld om een belastingtegoed dat overdraagbaar, maar niet verhandelbaar is.

Een belastingtegoed zal eerst moeten worden getoetst aan de definitie van «kwalificerend restitueerbaar belastingtegoed» voordat wordt getoetst aan de definitie van «kwalificerend verhandelbaar belastingtegoed».²²

De voorgestelde wijziging van artikel 1.2, eerste lid, WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel B (artikel 1.4 van de Wet minimumbelasting 2024)

Op grond van artikel 6.1, eerste lid, WMB 2024 wordt het kwalificerende inkomen of verlies bepaald op basis van de nettowinst of het nettoverlies zoals vastgesteld volgens de financiële verslaggevingsstandaard die is gebruikt bij de totstandkoming van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijkkemoederentiteit. Met betrekking tot het bepalen van het bedrag aan betrokken belastingen geldt op grond van hoofdstuk 7 van de WMB 2024 als uitgangspunt dat wordt aangesloten bij de belastingen die zijn opgenomen in de financiële verslaggeving van een groepsentiteit. Op grond van financiële verslaggevingsstandaarden dienen groepen hun geconsolideerde jaarrekening op te stellen in de presentatievaluta van de groep. Het komt voor dat groepsentiteiten de financiële verslaggeving opstellen in een functionele valuta die afwijkt van de presentatievaluta van de groep.

²² OECD (2023), Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), July 2023, OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, OECD, Paris, p. 31, paragraaf 33.

Financiële verslaggevingsstandaarden bevatten specifieke regels om bedragen die zijn uitgedrukt in de functionele valuta om te rekenen naar de presentatievaluta.

Op grond van het voorgestelde artikel 1.4, eerste lid, WMB 2024 dienen de berekeningen om het kwalificerende inkomen of verlies en om de betrokken belastingen te bepalen, te worden gemaakt op basis van de presentatievaluta van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijk-kemoederentiteit. Alle relevante bedragen uit de financiële verslaggeving van een groepsentiteit dienen derhalve omgerekend te worden naar deze presentatievaluta. Dit betekent dat de nettowinst of het nettoverlies voor de toepassing van hoofdstuk 6 van de WMB 2024 en de betrokken belastingen voor de toepassing van hoofdstuk 7 van de WMB 2024 het bedrag is dat is omgerekend naar de presentatievaluta van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijk-kemoederentiteit. De omrekening naar de presentatievaluta dient ook plaats te vinden als het op grond van de financiële verslaggevingsstandaard niet is vereist om bepaalde bedragen om te rekenen naar de presentatievaluta. Als de bedragen al zijn uitgedrukt in de presentatievaluta, dient er geen omrekening plaats te vinden.

De omrekening naar de presentatievaluta dient op basis van het voorstel te gebeuren op basis van de valutaconversieprincipes die op grond van de geautoriseerde financiële verslaggevingsstandaard worden gebruikt bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke-kemoederentiteit. Hierbij dienen de wisselkoersen te worden gebruikt die zijn voorgeschreven door de valutaconversieprincipes van de financiële verslaggevingsstandaard. Dit biedt groepen enige mate van flexibiliteit, omdat deze principes in de regel verschillende methodieken toelaten. Het is voor een groep niet mogelijk om voor de toepassing van het voorgestelde artikel 1.4, eerste lid, WMB 2024 af te wijken van de voorgeschreven valutaconversieprincipes.

Als de presentatievaluta van de geconsolideerde jaarrekening niet de euro betreft, dient de door een groep verschuldigde inkomen-inclusiebijheffing, onderbelastewinstbijheffing of binnenlandse bijheffing omgerekend te worden naar de euro. Het voorgestelde artikel 1.4, tweede lid, WMB 2024 regelt dat de verschuldigde bijheffing die is berekend in een andere valuta dan de euro dient te worden omgerekend naar de euro tegen de referentiewisselkoers die is vastgesteld door de Europese Centrale Bank (ECB) op de laatste dag van het verslagjaar waarover de bijheffing is verschuldigd. De WMB 2024 bevat in verschillende bepalingen drempelbedragen die zijn uitgedrukt in euro's. Als de presentatievaluta van een groep afwijkt van de euro, bepaalt het voorgestelde artikel 1.4, derde lid, WMB 2024 dat voor de toepassing van de definitie van materiële concurrentievervalsing in artikel 1.2, eerste lid, WMB 2024 en de drempelbedragen in de artikelen 2.1, 6.1, tweede lid, onderdeel c, 6.2, tweede lid, onderdeel f, onder 2°, 7.6, derde lid, 7.8, 8.7, eerste lid, 8.8, eerste, tweede en vijfde lid, 9.1, eerste tot en met derde lid, en 14.2, zesde lid, onderdeel b, WMB 2024 de daarvoor van belang zijnde bedragen in de geconsolideerde jaarrekening omgerekend dienen te worden naar de euro. Het omrekenen van de relevante bedragen die zijn uitgedrukt in de presentatievaluta naar de euro is nodig om te kunnen bepalen of de drempelbedragen worden overschreden.

Het voorgestelde artikel 1.4, vierde lid, WMB 2024 bepaalt welke wisselkoers gebruikt dient te worden voor de omrekening naar de euro op basis van het voorgestelde artikel 1.4, derde lid, WMB 2024. De presentatievaluta dient omgerekend te worden tegen de gemiddelde referentiewisselkoers die is vastgesteld door de ECB voor de maand december van het kalenderjaar dat voorafgaat aan de aanvang van het verslagjaar. Als bijvoorbeeld een verslagjaar op 1 juli 2024 aanvangt, dan dient een groep voor de toepassing van het voorgestelde artikel 1.4, vierde lid, WMB 2024

de gemiddelde referentiewisselkoers die door de ECB is vastgesteld voor december 2023 te hanteren. De gehanteerde referentiewisselkoers van het voorgestelde artikel 1.4, vierde lid, WMB 2024 is bedoeld om ervoor te zorgen dat groepen voorafgaand aan het verslagjaar kunnen bepalen of de drempelbedragen worden overschreden. Dit zorgt ervoor dat groepen kunnen anticiperen op de toepassing van een bepaling waarvan het drempelbedrag wordt overschreden.

Het voorgestelde artikel 1.4 WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel C (artikel 3.1 van de Wet minimumbelasting 2024)

Artikel 3.1, tweede lid, WMB 2024 bepaalt van welke groepsentiteit in Nederland de binnenlandse bijheffing wordt geheven. Voorgesteld wordt om aan dit lid een onderdeel toe te voegen voor de situatie dat de in Nederland gevestigde groepsentiteiten deel uitmaken van een joint venture-groep. Op grond van het voorgestelde artikel 3.1, tweede lid, onderdeel c, WMB 2024 is in dat geval de binnenlandse bijheffing verschuldigd door een door de groep waarvan de joint venture-groep deel uitmaakt of door de inspecteur aangewezen in Nederland gevestigde groepsentiteit die deel uitmaakt van de joint venture-groep. Op grond van het derde lid stelt de inspecteur de aanwijzing van de in Nederland gevestigde groepsentiteit vast bij voor bezwaar vatbare beschikking. Met deze voorgestelde bepaling wordt voldaan aan één van de vereisten voor de consistentiestandaard, welk vereiste is verwoord in hoofdstuk 5 van de administratieve richtsnoeren van juli 2023.

De voorgestelde wijziging van artikel 3.1 WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel D (artikel 3.2 van de Wet minimumbelasting 2024)

Voorgesteld wordt om in artikel 3.2 WMB 2024 een tweede lid in te voegen dat bepaalt dat de artikelen 8.2, vijfde en zesde lid, en 8.4, vierde tot en met zesde lid, WMB 2024 geen toepassing vinden voor de berekening van het bedrag aan binnenlandse bijheffing. Die bepalingen zien op de bijheffing ten aanzien van een groepsentiteit, onderscheidenlijk de additionele bijheffing ten aanzien van een groepsentiteit. Aangezien de binnenlandse bijheffing voor alle in Nederland gevestigde groepsentiteiten op grond van artikel 3.1, tweede lid, WMB 2024 wordt geheven alsof er één belastingplichtige is, zijn de genoemde bepalingen, die zien op een toedeling van de bijheffing aan verschillende groepsentiteiten, niet relevant voor de in Nederland geheven binnenlandse bijheffing.

Met de voorgestelde wijzigingen in artikel 3.2, derde lid (nieuw), WMB 2024 wordt de binnenlandse bijheffing in Nederland berekend aan de hand van de lokale financiële verslaggevingsstandaard mits wordt voldaan aan de vereisten van artikel 8.13, derde lid, WMB 2024. Voor een toelichting op die vereisten wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting op artikel I, onderdeel O, van het onderhavige wetsvoorstel. Indien niet aan die vereisten wordt voldaan, wordt de binnenlandse bijheffing berekend aan de hand van de financiële verslaggevingsstandaard die is gebruikt bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijk moederentiteit of een andere geaccepteerde of geautoriseerde

verslaggevingsstandaard overeenkomstig artikel 6.1, tweede lid, WMB 2024. In de voorgestelde tweede zin van het voornoemde derde lid is een zogenoemde «tie-breaker-regel» opgenomen voor het geval dat de

financiële verslaggeving van alle in Nederland gevestigde groepsentiteiten is opgesteld op basis van meer dan één lokale financiële verslaggevingsstandaard. De financiële verslaggeving van de Nederlandse groepsentiteiten kan zijn opgesteld zowel op grond van IFRS of door de International Accounting Standards Board (IASB) vastgestelde en door de EC goedgekeurde standaarden als op grond van artikel 2:360 tot en met 2:455 van het BW in combinatie met de Richtlijnen voor de Jaarverslaggeving (ook wel «Dutch GAAP» genoemd). In dat geval wordt de overwinst berekend op basis van de financiële verslaggeving die is opgesteld op basis van de laatstgenoemde standaard.

De delegatiegrondslag voor het stellen van nadere regels over wat wordt verstaan onder een omvangrijke materiële concurrentievervalsing, die thans is opgenomen in artikel 3.2, derde lid, WMB 2024, wordt op basis van artikel I, onderdeel E, van dit wetsvoorstel verplaatst naar artikel 6.1, derde lid, WMB 2024. Voor een toelichting op deze verplaatsing wordt verwezen naar de toelichting op artikel I, onderdeel E.

Het voorgestelde artikel 3.2, vierde lid, WMB 2024 bepaalt welke munteenheid wordt gebruikt voor de berekening van de binnenlandse bijheffing ingeval niet alle groepsentiteiten in Nederland de euro hanteren bij het opstellen van de jaarrekening. In dat geval kan de informatieaangifte-indienende groepsentiteit voor een periode van vijf verslagjaren kiezen of de verschuldigde binnenlandse bijheffing wordt berekend in euro's dan wel in de munteenheid die wordt gehanteerd bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de groep. Met deze voorgestelde bepaling wordt de wettekst in lijn gebracht met hetgeen is bepaald in de administratieve richtsnoeren van juli 2023.

Het voorgestelde artikel 3.2, derde lid, WMB 2024 vindt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2024. De overige voorgestelde wijzigingen van artikel 3.2 WMB 2024 werken op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vinden op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel E (artikel 6.1 van de Wet minimumbelasting 2024)

Voorgesteld wordt om de bepaling die thans is opgenomen in artikel 3.2, derde lid, WMB 2024 en die een delegatiebepaling inhoudt voor het stellen van nadere regels over wat wordt verstaan onder een materiële concurrentievervalsing in geval van een kwalificerende binnenlandse bijheffing te verplaatsen naar artikel 6.1, derde lid, WMB 2024. Artikel 6.1, derde lid, WMB 2024 bepaalt dat bij de toepassing van een kwalificerende binnenlandse bijheffing een andere verslaggevingsstandaard mag worden gebruikt dan de standaard op grond waarvan de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijke moederentiteit is opgesteld, mits de gegevens in die andere verslaggevingsstandaard zijn gecorrigeerd om elke vorm van materiële concurrentievervalsing te voorkomen. Het ligt daarom in de rede om genoemde delegatiebepaling die invulling geeft aan het begrip materiële concurrentievervalsing in geval van een kwalificerende binnenlandse bijheffing in dit lid op te nemen. Daarnaast wordt voorgesteld, in lijn met de overige delegatiebepalingen in de WMB 2024, «Bij ministeriële regeling» te vervangen door «Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur».

De voorgestelde wijziging van artikel 6.1, derde lid, WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel F (artikel 6.2 van de Wet minimumbelasting 2024)

In artikel 6.2 WMB 2024 worden enkele redactionele wijzigingen voorgesteld. Zo worden in artikel 6.2, tweede lid, WMB 2024 abusievelijk weggefallen teksten alsnog opgenomen. In artikel 6.2, vierde lid, WMB 2024 wordt een correctie van een verschrijving voorgesteld. Verder wordt in het voorgestelde artikel 6.2, zesde lid, WMB 2024 een omissie ten aanzien van de invulling van het begrip portfoliobelang rechtgezet. Voor de toepassing van artikel 6.2, tweede lid, onderdelen b en c, en vijfde lid, WMB 2024 is sprake van een portfoliobelang indien vanuit de groep bezien een belang wordt gehouden in een entiteit dat recht geeft op minder dan 10% van de winsten, het kapitaal of de reserves van, of de stemrechten van die entiteit. Het is hierbij niet van belang of sprake is van een multinationale groep of een binnenlandse groep. Abusievelijk wordt in artikel 6.2, zesde lid, WMB 2024 verwezen naar «een multinationale groep». Voorgesteld wordt om dit te corrigeren door in artikel 6.2, zesde lid, WMB 2024 «de multinationale groep» te vervangen door «de multinationale groep of binnenlandse groep». Met deze wijzigingen zijn geen inhoudelijke wijzigingen beoogd.

De voorgestelde wijziging van artikel 6.2 WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel G (artikel 6.5 van de Wet minimumbelasting 2024)

Met de voorgestelde aanpassing van artikel 6.5 WMB 2024 wordt geregeld dat kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden, net als kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden, tot het kwalificerende inkomen worden gerekend. Daarnaast wordt geregeld dat niet-kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden en overige belastingtegoeden, net als nietkwalificerende restitueerbare belastingtegoeden, in mindering komen op het kwalificerende inkomen. Hiermee worden de administratieve richtsnoeren van juli 2023 ter zake van verhandelbare belastingtegoeden in de WMB 2024 opgenomen.

De voorgestelde wijziging van artikel 6.5 WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel H (artikel 7.2 van de Wet minimumbelasting 2024)

Artikel 7.2 WMB 2024 regelt welke correcties op het bedrag aan betrokken belastingen moeten worden aangebracht om het bedrag aan gecorrigeerde betrokken belastingen te bepalen. Deze correcties hebben in beginsel tot doel om de belastingen van een groepsentiteit, die niet zijn opgenomen in de winst- en verliesrekening, te betrekken in het bedrag aan betrokken belastingen en om belastingen die zijn gerelateerd aan het kwalificerende inkomen of verlies uit te sluiten. Artikel 7.2, tweede lid, WMB 2024 bepaalt welke vermeerderingen van de betrokken belastingen meetellen voor de berekening van het saldobedrag van de vermeerderingen en verminderingen van de betrokken belastingen voor het verslagjaar voor de toepassing van artikel 7.2, eerste lid, onderdeel a, WMB 2024. Op grond van artikel 7.2, onderdeel d, WMB 2024 wordt het bedrag aan verrekening of teruggave van een kwalificerende restitueerbaar belastingtegoed dat in het verslagjaar als een vermindering van de belasting in aanmerking is genomen aangemerkt als een dergelijke vermeerdering van de betrokken belastingen. Hiermee wordt bewerkstelligd dat een bedrag aan een dergelijke belastingvermindering wordt behandeld als een inkomensbestanddeel en niet als een vermindering van

de aan dat jaar toegerekende belasting. Op basis van het onderhavige wetsvoorstel wordt dit eveneens geregeld voor kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden.

De hiervoor beschreven behandeling van kwalificerende restitueerbare en kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden als kwalificerend inkomen, geldt niet voor niet-kwalificerende restitueerbare en niet-kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden. Deze worden behandeld als een vermindering van de betrokken belasting. De voorgestelde wijziging van artikel 7.2, derde lid, onderdeel b, WMB 2024 voorziet hierin.

De voorgestelde wijziging van artikel 7.2 WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel I (artikel 7.3 van de Wet minimumbelasting 2024)

In artikel 7.3, vijfde lid, onderdeel c, en achtste lid, onderdeel b, WMB 2024 worden redactionele wijzigingen voorgesteld. Hiermee zijn geen inhoudelijke wijzigingen beoogd.

De voorgestelde wijziging van artikel 7.3 WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel J (artikel 8.2a van de Wet minimumbelasting 2024)

In bepaalde gevallen kan het bijheffingspercentage, zoals berekend volgens de formule in artikel 8.2, derde lid, WMB 2024 hoger zijn dan het minimumbelastingtarief van 15%. Dit is het geval als de groepsentiteiten in een staat in een verslagjaar weliswaar netto kwalificerend inkomen hebben, maar de som van de gecorrigeerde betrokken belastingen negatief is, waardoor het effectieve belastingtarief voor een verslagjaar voor een staat ook negatief is. Het voorgestelde artikel 8.2a, eerste lid, WMB 2024 regelt dat in dat geval de negatieve som van de gecorrigeerde betrokken belastingen over dat verslagjaar niet in aanmerking wordt genomen, maar wordt aangemerkt als een voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave. Voor de berekening van het effectieve belastingtarief worden de gecorrigeerde betrokken belastingen van die groepsentiteiten daarbij op nihil gesteld.

Het voorgestelde artikel 8.2a, tweede lid, WMB 2024 regelt dat de voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave in mindering komt op de som van de gecorrigeerde betrokken belastingen in het eerstvolgende verslagjaar waarin het gezamenlijke netto kwalificerende inkomen en de som van de gecorrigeerde betrokken belastingen – bijvoorbeeld na aanwending van een actieve belastinglatentie – positief zijn. Daarbij wordt de som van de gecorrigeerde belastingen verminderd tot ten laagste een bedrag van nihil. Het totale bedrag aan voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave wordt eveneens verminderd met het in aanmerking genomen deel van de voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave.

Het voorgestelde artikel 8.2a, derde lid, WMB 2024 regelt dat voor zover na de vermindering in het verslagjaar bedoeld in het tweede lid nog een bedrag aan voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave resteert, dit bedrag wordt doorgeschoven naar het eerstvolgende verslagjaar waarin het gezamenlijke netto kwalificerende inkomen en de som van de gecorrigeerde betrokken belastingen positief zijn. Daarbij

wordt het bedrag van de voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave steeds op dezelfde voet verminderd.

Het voorgestelde artikel 8.2a, vierde lid, WMB 2024 regelt dat indien een of meer groepsentiteiten in een staat ten aanzien waarvan een voortgewentelde negatieve belastinguitgave in aanmerking is genomen, worden vervreemd door de multinationale groep of binnenlandse groep waartoe die groepsentiteiten behoren, de voortgewentelde bovenmatige negatieve belastinguitgave «achterblijft» bij deze multinationale groep of binnenlandse groep om in een volgend verslagjaar te worden aangewend ter vermindering van de som van de gecorrigeerde belastingen van de (andere) groepsentiteiten in die staat.

Het voorgestelde artikel 8.2a WMB 2024 vindt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2024.

Artikel I, onderdeel K (artikel 8.3 van de Wet minimumbelasting 2024)

Op grond van artikel 8.3, eerste lid, WMB 2024 is het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid de som van een percentage van de in aanmerking komende loonkosten en een percentage van de boekwaarde van de in aanmerking komende vaste activa in een staat.

De voorgestelde aanvulling op artikel 8.3, eerste lid, WMB 2024 regelt dat een multinationale groep of binnenlandse groep niet is gehouden de som voor het volle bedrag in aanmerking te nemen. Een multinationale groep of binnenlandse groep is hierdoor niet verplicht het volledige bedrag van het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid in aanmerking te nemen. Wanneer bijvoorbeeld niet alle informatie om de werknemerslasten en de materiële activa te bepalen eenvoudig toegankelijk is, is een multinationale groep of binnenlandse groep niet gehouden om eventuele complexe administratieve werkzaamheden te verrichten om het volledige bedrag van het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid te bepalen.

Op grond van de huidige tekst van artikel 8.3, vierde lid, WMB 2024 kan twijfel ontstaan over de vraag wanneer de genoemde correcties, zoals afschrijvingen, in aanmerking worden genomen. Met de voorgestelde aanpassing wordt verduidelijkt dat deze correcties in aanmerking worden genomen bij het bepalen van het gemiddelde van de boekwaarde.

Het voorgestelde artikel 8.3, vijfde en zesde lid, WMB 2024 heeft betrekking op de in aanmerking komende materiële activa bij operationele lease. Voor de toepassing van het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid, wordt onder de in aanmerking komende materiële activa ook het gebruiksrecht van een lessee verstaan. De lessor daarentegen kan de waarde van het activum in beginsel niet meenemen voor het bepalen van het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid op basis van artikel 8.3, derde lid, onderdeel a, WMB 2024.

In de financiële verslaggeving wordt een onderscheid gemaakt tussen financiële lease en operationele lease. Bij een financiële lease zijn door de lessor nagenoeg alle risico's en beloningen die verband houden met de eigendom van de onderliggende materiële activa overgedragen aan de lessee, terwijl dit bij operationele lease niet het geval is. Dit heeft tot gevolg dat bij financiële lease op basis van het gebruiksrecht van de lessee, in beginsel de volledige waarde van het materiële activum in aanmerking kan worden genomen bij de lessee op basis van de financiële verslaggeving. In het geval van een operationele lease zal de waarde van het gebruiksrecht van de lessee echter vaak veel lager zijn dan de boekwaarde van het materiële activum. Het voorgestelde artikel 8.3, vijfde lid, WMB 2024 bepaalt daarom dat, niettegenstaande artikel 8.3, derde lid,

onderdeel a, WMB 2024, de lessor bij een operationele lease de waarde van het materiële activum dat in dezelfde staat als de lessor is gelegen, mag meenemen voor het bepalen van het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid. De waarde die de lessor in aanmerking mag nemen is het positieve bedrag waarmee de gemiddelde boekwaarde van het materiële activum bij de lessor dat aan het begin en het einde van het boekjaar is vastgesteld, het gemiddelde bedrag van het gebruiksrecht van de lessee aan het begin en het einde van het boekjaar, overschrijdt. Het voorgestelde artikel 8.3, zesde lid, WMB 2024 regelt dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld over het bepalen van de waarde van de gebruiksrechten van de lessee, bedoeld in het voorgestelde artikel 8.3, vijfde lid, WMB 2024. Deze nadere regels dienen in overeenstemming te zijn met de administratieve richtsnoeren van juli 2023.

In artikel 8.3, tiende lid, WMB 2024 (nieuw), wordt een redactionele wijziging voorgesteld. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging beoogd. Het voorgestelde artikel 8.3, elfde lid, WMB 2024 regelt de toerekening van in aanmerking komende loonkosten en in aanmerking komende materiële activa, indien sprake is van een uiteindelijke moederentiteit die is onderworpen aan een aftrekbaar dividendstelsel. Toerekening van de in aanmerking komende loonkosten en de in aanmerking komende materiële activa vindt in een dergelijke situatie plaats naar evenredigheid van het inkomen dat niet is meegenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen van de uiteindelijke moederentiteit op de voet van artikel 10.2 WMB 2024. Hiermee wordt voorkomen dat het bedrag van het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid van de uiteindelijke moederentiteit die onderworpen is aan een aftrekbaar dividendstelsel onevenredig hoog is ten opzichte van het kwalificerende inkomen van de uiteindelijke moederentiteit. Deze toerekening sluit aan bij de behandeling van in aanmerking komende loonkosten en in aanmerking komende materiële activa, indien sprake is van een uiteindelijke moederentiteit die een doorkijkentiteit is als bedoeld in artikel 10.1 WMB 2024.

Het voorgestelde artikel 8.3, vijftiende en zestiende lid, WMB 2024 stelt nadere regels ten aanzien van mobiele werknemers en materiële activa. Voor de uitzondering voor werknemerslasten van een in een staat gevestigde groepsentiteit in een verslagjaar wordt voor de in aanmerking komende loonkosten ter zake van de in aanmerking komende werknemers aangesloten bij de staat waar de groepsentiteit die de werkgever is, is gevestigd. Voor de uitzondering voor materiële activa van een in een staat gevestigde groepsentiteit is het van belang dat de in aanmerking komende materiële activa zijn gelegen in dezelfde staat als waarin de groepsentiteit die eigenaar is van de in aanmerking komende materiële vaste activa is gevestigd of de staat waarin de groepsentiteit die het recht tot het gebruik van het betreffende activum houdt is gevestigd. Omdat werknemers niet altijd werkzaam zijn in de staat van de groepsentiteit die de werkgever is en materiële activa niet altijd zijn gelegen in de staat van de groepsentiteit die eigenaar is of het recht tot gebruik heeft, worden in het voorgestelde artikel 8.3, vijftiende en zestiende lid, WMB 2024 nadere regels gesteld voor mobiele werknemers en materiële activa in overeenstemming met de administratieve richtsnoeren van juli 2023. De doelstelling van deze toerekeningsregels voor mobiele werknemers en materiële activa is om enerzijds aan te sluiten bij de gedachte van reële aanwezigheid in een staat en anderzijds onevenredige administratieve lasten te voorkomen.

Deze toerekeningsregels worden toegepast nadat de toerekening tussen het hoofdhuis en de vaste inrichting op basis het voorgestelde artikel 8.3, vijfde lid, WMB 2024 heeft plaatsgevonden.

Het voorgestelde artikel 8.3, vijftiende lid, WMB 2024 heeft betrekking op mobiele werknemers en regelt dat wanneer een werknemer gedurende het verslagjaar meer dan 50% van de activiteiten voor de multinationale groep of binnenlandse groep heeft verricht in de staat waar de groepsentiteit die de werkgever is, is gevestigd, de volledige loonkosten van die werknemer aan die staat kunnen worden toegerekend. Wanneer de werknemer 50% of minder van zijn activiteiten gedurende het verslagjaar in de staat van de groepsentiteit die de werkgever is heeft verricht, kan ten hoogste het deel van de loonkosten worden toegerekend dat betrekking heeft op de activiteiten die de werknemer in de staat waar die groepsentiteit is gevestigd, heeft verricht. Dit heeft tot gevolg dat wanneer bijvoorbeeld een werknemer 70% van de activiteiten heeft verricht gedurende het verslagjaar in de staat van de groepsentiteit die de werkgever is, 100% van de loonkosten aan die staat kan worden toegerekend. Wanneer een werknemer echter 30% van de activiteiten heeft verricht gedurende het verslagjaar in de staat van de groepsentiteit die de werkgever is, dan kan slechts 30% aan die staat worden toegerekend.

Het voorgestelde artikel 8.3, zestiende lid, WMB 2024 heeft betrekking op materiële activa. Het regelt dat wanneer een materieel activum dat zich meer dan 50% van de tijd gedurende het verslagjaar in de staat bevindt waarin de groepsentiteit die eigenaar is of het recht tot gebruik heeft, is gevestigd, de volledige boekwaarde van het materiële activum aan die staat kan worden toegerekend. Wanneer het materiële activum gedurende het verslagjaar zich 50% of minder van de tijd in de staat bevindt waar de groepsentiteit die eigenaar is of het recht tot gebruik heeft, is gevestigd, kan ten hoogste het deel van de boekwaarde worden toegerekend dat betrekking heeft op de tijd dat het materiële activum zich in de staat van die groepsentiteit bevindt.

Het voorgestelde artikel 8.3, elfde lid, WMB 2024 vindt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2024. De overige voorgestelde wijzigingen van artikel 8.3 WMB 2024 werken op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vinden op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel L (artikel 8.8 van de Wet minimumbelasting 2024)

De vereisten die gelden bij de omzetsdrempel van Country-by-Country Reporting zijn niet helemaal gelijk aan de vereisten die gelden bij de omzetsdrempel van de Pijler 2-maatregelen. Dit kan ertoe leiden dat multinationale groepen onder de reikwijdte van de WMB 2024 vallen, maar geen verplichting hebben om een kwalificerend landenrapport op te stellen. Daarnaast zijn er andere verschillen tussen Country-by-Country Reporting en de Pijler 2-maatregelen die ervoor kunnen zorgen dat multinationale groepen geen kwalificerend landenrapport hoeven op te stellen, maar dat zij wel onder de reikwijdte van de Pijler 2-maatregelen vallen. Voorts geldt met betrekking tot binnenlandse groepen dat zij geen verplichting hebben om een kwalificerend landenrapport op te stellen op grond van Country-by-Country Reporting, maar wel onder de reikwijdte van de Pijler 2-maatregelen kunnen vallen.

Om te voorkomen dat in dergelijke gevallen een multinationale groep of een binnenlandse groep geen beroep kan doen op de tijdelijke kwalificerendlandenrapportveiligheidsregels, bepaalt het voorgestelde artikel 8.8, tiende lid, WMB 2024 dat artikel 8.8 WMB 2024 van overeenkomstige toepassing is op een multinationale groep of een binnenlandse groep die geen kwalificerend landenrapport opstelt. Hierbij geldt dat in plaats van

de in een kwalificerend landenrapport gerapporteerde totale inkomsten en winst vóór winstbelasting wordt uitgegaan van de gegevens in de kwalificerende financiële verslaggeving die de multinationale groep of binnenlandse groep zou moeten rapporteren in een kwalificerend landenrapport als totale inkomsten en winst vóór winstbelasting indien zij verplicht zou zijn geweest om een kwalificerend landenrapport op te stellen. Dit betekent dat een multinationale groep of binnenlandse groep de gegevens die vereist zijn voor de rapportage in een kwalificerend landenrapport dient te herleiden uit de kwalificerende financiële verslaggeving om te beoordelen of wordt voldaan aan artikel 8.8 WMB 2024. Naar verwachting zal de toepassing van het voorgestelde artikel 8.8, tiende lid, WMB 2024 zelden voorkomen bij binnenlandse groepen, omdat artikel 14.2 WMB 2024 reeds voorziet in een uitgestelde heffing voor binnenlandse groepen gedurende een periode van vijf verslagjaren.

Het voorgestelde artikel 8.8, twaalfde lid, WMB 2024 bevat een delegatiegrondslag op basis waarvan nadere regels worden gesteld over aankoop-prijsaanpassingen en onder welke omstandigheden deze doorwerken in de toepassing van de kwalificerende financiële verslaggeving voor de tijdelijke Country-by-Country Reporting-veilig havenregel. De voorgestelde wijziging van artikel 8.8 WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel M (artikel 8.8a van de Wet minimumbelasting 2024)

In de administratieve richtsnoeren van december 2023 zijn regels gepubliceerd die voorkomen dat door middel van gestructureerde hybride regelingen, kwalificatieverschillen tussen fiscale regelgeving en de financiële verslaggeving worden gebruikt teneinde de tijdelijke Country-by-Country Reporting-veilig havenregel toe te passen. Deze regels zijn opgenomen in het voorgestelde artikel 8.8a WMB 2024. Het voorgestelde artikel 8.8a WMB 2024 vindt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2024.

Artikel I, onderdeel N (artikel 8.12 van de Wet minimumbelasting 2024)

Voorgesteld wordt om in artikel 8.12, onderdeel a, WMB 2024 een verschrijving te corrigeren. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

De voorgestelde wijziging van artikel 8.12 WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel O (artikel 8.13 van de Wet minimumbelasting 2024)

Met de voorgestelde wijziging van artikel 8.13, derde lid, WMB 2024 wordt verduidelijkt dat de lokale verslaggevingsstandaard alleen als een kwalificerende verslaggevingsstandaard wordt aangemerkt als alle groepsentiteiten in een staat die standaard hanteren bij het opstellen van de financiële jaarverslaggeving. Immers, er zouden in een staat ook verscheidene lokale verslaggevingsstandaarden van toepassing kunnen zijn. Daarnaast geldt reeds op grond van het huidige artikel 8.13, derde lid, onderdeel a, onderscheidenlijk onderdeel b, als vereiste dat:

- de betreffende groepsentiteiten op grond van nationale regelgeving verplicht zijn die financiële verslaggeving bij te houden of te gebruiken; of

- de financiële jaarverslaggeving is onderworpen aan een externe financiële controle.

De voorgestelde wijziging van artikel 8.13, derde lid, WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel P (artikel 9.2 van de Wet minimumbelasting 2024)

Artikel 9.2, zevende lid, WMB 2024 wordt aangepast om deze beter te laten aansluiten bij de tekst van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Met deze aanpassing is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

De voorgestelde wijziging van artikel 9.2, zevende lid, WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel Q (artikel 10.4 van de Wet minimumbelasting 2024)

De voorgestelde wijziging in artikel 10.4, zevende lid, WMB 2024 hangt samen met de vernummering van een aantal leden van en toevoeging van een aantal leden aan artikel 8.3 WMB 2024. Hierbij wordt ook het veertiende lid genoemd, omdat ook deze definities van belang zijn voor het voor het bepalen van het uitgesloten inkomen op basis van reële aanwezigheid van een beleggingsentiteit.

De voorgestelde wijziging van artikel 10.4, zevende lid, WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel R (artikel 13.1 van de Wet minimumbelasting 2024)

De voorgestelde wijziging in artikel 13.1, zesde lid, onderdeel b, WMB 2024 betreft het herstel van een onjuiste verwijzing.

De voorgestelde wijziging van artikel 13.1, zesde lid, WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel S (artikel 13.2 van de Wet minimumbelasting 2024)

Met de voorgestelde wijziging in artikel 13.2, eerste lid, WMB 2024 wordt daaraan ook een verwijzing naar de keuzeregelingen uit artikel 6.2, derde en vierde lid, WMB 2024 toegevoegd. Dit betreft de keuze om de nettowinst of het nettoverlies niet te corrigeren met winsten of verliezen en de keuze om bepaalde valutaresultaten aan te merken als een uitgesloten vermogenswinst of verlies. Met deze wijziging geldt ook voor deze regelingen dat de keuze geldt voor een termijn van vijf verslagjaren en dat die keuze kan worden herroepen aan het einde van die vijfjaarstermijn. De voorgestelde wijziging van artikel 13.2, eerste lid, WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel T (artikel 14.1 van de Wet minimumbelasting 2024)

Met de voorgestelde wijziging in artikel 14.1, eerste lid, WMB 2024 wordt de slotzin aangepast om deze beter te laten aansluiten bij de tekst van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Met deze aanpassing is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

De voorgestelde wijziging van artikel 14.1, eerste lid, WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel U (artikel 14.3 van de Wet minimumbelasting 2024)

De voorgestelde wijziging in artikel 14.3, vijfde lid, WMB 2024 ziet op het herstellen van een verwijzing naar een verkeerd lid.

De voorgestelde wijziging van artikel 14.3, vijfde lid, WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel I, onderdeel V (artikel 14.4 van de Wet minimumbelasting 2024)

Het voorgestelde artikel 14.4 WMB 2024 is gebaseerd op de administratieve richtsnoeren van december 2023 inzake de indieningstermijn voor de bijheffing-informatieaangifte en de kennisgeving in het geval dat het overgangsjaar of verslagjaar een (kort) boekjaar betreft dat eindigt vóór 31 december 2024, onderscheidenlijk vóór 31 maart 2025. Deze administratieve richtsnoeren bewerkstelligen dat de indieningsdatum van de bijheffing-informatieaangifte of de kennisgeving niet eindigt vóór 30 juni 2026. Het voorgestelde artikel 14.4, eerste lid, onderdeel a, WMB 2024 betreft de codificatie van deze administratieve richtsnoeren. Voornoemd lid regelt dat in het geval dat het overgangsjaar eindigt vóór 31 december 2024 of het verslagjaar eindigt vóór 31 maart 2025, de bijheffing-informatieaangifte en de kennisgeving met betrekking tot dat overgangsjaar of verslagjaar vóór 30 juni 2026 moeten worden ingediend. Voor een overgangsjaar dat eindigt op of na 1 januari 2025, en een verslagjaar dat eindigt op of na 1 april 2025, geldt dat de termijn voor het indienen van de bijheffing-informatieaangifte op basis van het geldende recht al later wordt vastgesteld dan 30 juni 2026.

Het voorgestelde artikel 14.4, eerste lid, onderdelen b tot en met g, en tweede lid, WMB 2024 voorziet in andere formeelrechtelijke termijnen die gekoppeld zijn aan de verlengde indieningstermijn van de bijheffing-informatieaangifte en de kennisgeving zoals vastgelegd in het voorgestelde artikel 14.4, eerste lid, onderdeel a, WMB 2024. Dit sluit aan bij het bestaande formeelrechtelijke systeem van de WMB 2024, waarbij de aangiftetermijn, de betalingstermijn en andere formeelrechtelijke termijnen een koppeling hebben met de indieningstermijn van de bijheffing-informatieaangifte.

Het voorgestelde artikel 14.4, eerste lid, onderdeel b, WMB 2024 regelt dat de aangiftetermijn voor het overgangsjaar dat eindigt vóór 31 december 2024 of het verslagjaar dat eindigt vóór 31 maart 2025, niet eerder verstrijkt dan 1 september 2026. Hierdoor heeft een belastingplichtige een termijn van twee maanden voor het doen van de aangifte, na het verstrijken van de termijn voor indiening van de bijheffing-informatieaangifte. Hiermee is de termijn gelijk aan de termijn die beschikbaar is voor het doen van de aangifte die geldt op grond van artikel 11.1, tweede lid, onderscheidenlijk artikel 14.3, eerste lid, WMB 2024. Hiervoor geldt ook dat deze termijn twee maanden na het einde van

de termijn voor indiening van de bijheffing-informatieaangifte verstrijkt. Hetzelfde geldt voor de betalingstermijn via het voorgestelde artikel 14.4, eerste lid, onderdeel c, WMB 2024. Indien het overgangsjaar eindigt vóór 31 december 2024 of het verslagjaar eindigt vóór 31 maart 2025, is de belastingplichtige gehouden de belasting over dat overgangsjaar of verslagjaar aan de ontvanger overeenkomstig de aangifte te betalen vóór 1 september 2026.

Het voorgestelde artikel 14.4, eerste lid, onderdeel d, WMB 2024 betreft de bevoegdheid tot naheffing. Dit onderdeel regelt dat indien het overgangsjaar eindigt vóór 31 december 2024 of het verslagjaar eindigt vóór 31 maart 2025, de bevoegdheid tot naheffing vervalt op 1 augustus 2031. Deze naheffingstermijn verstrijkt vijf jaar en een maand na het verstrijken van de aangifte- en betaaltermijn. Hiermee wordt bewerkstelligd dat ook voor een overgangsjaar dat eindigt vóór 31 december 2024, of voor een verslagjaar dat eindigt vóór 31 maart 2025 een naheffingstermijn van toepassing is, die gelijk is aan de naheffingstermijn die geldt voor een regulier overgangsjaar of verslagjaar. De naheffingstermijn voor deze belasting is verlengd met 19 maanden (namelijk zes jaar en zeven maanden) voor een overgangsjaar en zestien maanden (namelijk zes jaar en vier maanden) voor een verslagjaar, om te voorkomen dat de naheffingstermijn effectief wordt verkort door de langere aangiftetermijn. Hierdoor geldt er een naheffingstermijn die gelijk is aan de naheffingstermijn bij andere aangiftebelastingen.

Het voorgestelde artikel 14.4, eerste lid, onderdeel e, WMB 2024 ziet op de inlichtingenverplichting. Dit onderdeel regelt wederom een specifieke termijn. Indien het overgangsjaar eindigt vóór 31 december 2024 of het verslagjaar eindigt vóór 31 maart 2025, vervalt de verplichting, bedoeld in artikel 12.2, eerste lid, WMB 2024, op 1 augustus 2031.

De termijn voor het opleggen van fiscale bestuurlijke boetes wordt geregeld via het voorgestelde artikel 14.4, eerste lid, onderdeel f, WMB 2024. Indien het overgangsjaar eindigt vóór 31 december 2024 of het verslagjaar eindigt vóór 31 maart 2025, vervalt de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete als bedoeld in de artikelen 67c, derde lid, en 67f, vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen op 1 augustus 2031.

Ten slotte ziet het voorgestelde artikel 14.4, eerste lid, onderdeel g, WMB 2024 op de vervaltermijn ten aanzien van de bestuurlijke boete in het geval dat voornoemde inlichtingenverplichting niet wordt nagekomen. Indien het overgangsjaar eindigt vóór 31 december 2024 of het verslagjaar eindigt vóór 31 maart 2025, vervalt de bevoegdheid tot het opleggen van een vergrijpboete op grond van artikel 12.4, eerste lid, WMB 2024 op 1 augustus 2031.

Het voorgestelde artikel 14.4, tweede lid, WMB 2024 regelt dat de belastingrenteterminen aansluiten bij de afwijkende termijnen die gelden voor een overgangsjaar dat eindigt vóór 31 december 2024 of het verslagjaar dat eindigt vóór 31 maart 2025. In artikel 12.1, tweede, derde, vierde en zesde lid, WMB 2024 wordt voor het bepalen van de belastingrenteterminen verwezen naar de betalingstermijn die geldt op grond van artikel 11.1, derde lid, WMB 2024, onderscheidenlijk artikel 14.3, tweede lid, WMB 2024. Voor de voornoemde overgangsjaren en verslagjaren geldt op grond van het voorgestelde artikel 14.4, eerste lid, onderdeel c, WMB 2024 echter een afwijkende betalingstermijn die uiterlijk 31 augustus 2026 afloopt. Het voorgestelde artikel 14.4, tweede lid, WMB 2024 regelt dat voor het bepalen van de belastingrentetermin rekening wordt gehouden met deze afwijkende betalingstermijn. De termijn die geldt voor de belastingrente vangt daarom aan op 1 september 2026. Het voorgestelde artikel 14.4 WMB 2024 werkt op grond van de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling terug tot en met 31 december 2023 en vindt op grond van die bepaling voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Artikel II (inwerkingtredingsbepaling)

Het voorgestelde artikel II regelt de inwerkingtreding van de in dit wetsvoorstel opgenomen maatregelen.

Het voorgestelde artikel II, onderdeel a, bepaalt welke bepalingen van dit wetsvoorstel terugwerken tot en met 31 december 2023 en voor het eerst toepassing vinden met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023.

Het voorgestelde artikel II, onderdeel b, bepaalt welke bepalingen van dit wetsvoorstel voor het eerst toepassing vinden met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december.

Artikel III (citeertitel)

In het voorgestelde artikel III is de citeertitel van deze wet vastgelegd.

De Staatssecretaris van Financiën,
F.L. Idsinga